

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Christoph. Matthaei Pfaffii ... Institutiones Historiae Ecclesiasticae

Juxta Ordinem Seculorum Breuissimo Penicillo Delineatae ...

Cod. Karlsruhe 416

Pfaff, Christoph Matthaeus

Tubingae, 1727

Cap. IV. De Haeresibus seculi V

[urn:nbn:de:bsz:31-375655](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-375655)

contendit, Zosimus cum Bonifacio & Cœlestino Canonem Sardicensem de appellationibus pro Nicæno falsissimè venditavit, Leo M. sedem Petri tantopere extulit, & quæ alia sunt.

CAP. IV.

DE HÆRESIBUS SECULI V.

§. I.

Prima hæresis est Pelagianorum, quæ nobis memoranda venit, exorta sub hujus seculi initium, Auctoribus Pelagio, Cœlestio, Juliano. Præcipui illorum errores hi fuere: Peccati primi nullam labem ad posteros transire, Adamum naturâ fuisse mortalem, integras esse ac sufficientes liberi arbitrii vires ad opus bonum inchoandum & perficiendum, Gentilium opera secundum Jus Naturæ præstita esse re verâ bona Deoque accepta, gratiam nullam dari internam, sed externam saltem sive legem Dei quæ sit adiutorium, ut homo facilius possit bonum opus facere, justificari nos propriis virtutibus, non ex sola gratia, causam prædestinationis ad gratiam & ad gloriam esse prævisionem bonorum operum atque perseverantiæ in illis ex recto liberi arbitrii usu, prædestinationem ad mortem dari nullam, at benè peccatorum præscientiam, & quæ alia sunt. In quibus Pelagianis præverere ex parte Origenes, Rufinus aliique.

Damnati autem fuere Pelagiani non solum in multis Conciliis, sed & à multis Pontificibus, ipsi denique Imperatorum edictis variis. lis

J. Summa errorum Pelagii & epi. affectant. et maxime quod naturæ vires extulerint, gratiam contra extenuarunt. Naturæ vires gratiam appellarunt, quæ orthodoxis fœdum facerent. De erroribus Pelagii et. m. sagittar. p. 1135. De Annot. di. conatibus vitam Pelagii in totum & errores, ex parte ex. sandi & Victoris & indifferentibus, nota: Vbi in his, Pelagio vi. debeat intentio bona & species externa vita & orthodoxis, hinc laude, etc.

*Adferendū
hunc errorem
Arabibus, Jul.
in ex cath.
ad id con-
tra Chryso-
stomum & Hieron.
Pelagius hanc
voceat l. l. d.
cap. 236. h.
S. v. Annot.
l. c. d. 10.
f. 238. a.
Pelagii
dogma de
gratia pro-
lixo et po-
nit & de-
bet Annot.
l. c. d. v. d. 8.
10. f. 238.*

laudes orthodoxorum; 2) non negare poterit errores q̄ peccati
originalis; 3) p. 243 cedit in fol. & verbi Pelagii & Augustini
repetitis in d̄na de graa & libero arbitrio. Apud ex unq̄; v. c.
254 notis in peccatis; gratia operans
SECLUM V.

maximè restitit Augustinus, Episcopus Hipponensis Africanus,

§. II.

Secunda Hæresis est Semipelagianorum sive Massiliensium,^{a)} Auctoribus præcipuis Joh. Cassiano,^{b)} Fausto Rhegiensi, Vincentio Lirinensi, Gennadio Massiliensi.^{c)} Errores ipsorum præcipui fuere: Hominis liberum arbitrium cooperari gratiæ in initio conversionis, & infantes prædestinari ex prævisione vitæ, quam quisque acturus erat, si diutius vixisset. In eo, quod prædestinationem ex prævisione (a) oriri statuere, errasse dici nequeunt. Adversari^{d)} Semipelagianorum (b) fuere maximè Prosper Aquitanicus contra Joh. Cassianum, Fulgentius, Hilarius Arelatenensis, Primasius, Lupus Tricassinus
Augustin^{us}, aliique.

§. III.

Tertia Hæresis fuit Nestorii (c), qui negavit Mariam esse Θεοτόκον^{e)}, creditus exinde, quod & inficiaretur unionem personalem, statueretque duas in Christo personas, id quod tamen negavit

(a) At in eo errarunt, quod statuerunt, ex prævisione operum prædestinationem fieri. Si ex prævisione fidei dixissent, res benè se habitura erat.

(b) Vide primit. Tubing. p. 93. 94. 95.

(c) Historiam Nestorianismi dedere Lud. Doucinus, Jo. Garnetius in notis ad Mar. Merc. Dionys. Perav. Theol. dogm. T. 4. L. 1. C. 7. & Weismannus in Hist. Eccl. N. T. T. 1. 415. sqq.

f. Paris. 1698. 4. G. Galica d. studio partiu' abreptis.

α) Hoc anathematismos illi jam ante Concil. Ephesin.
in Nestorium evibraverat Cyrillo, quibus v. totidem op-
posuit Nestorius atq. Cyrillum Apolinarianis nota inaspit.

β) retractare quidem voluit Nestorius, d. damnatum Concilium
Episcopinum n. quid sit, teste Arnoldo l. 2. c. 16. p. 240.
γ) Oppugnatores Nestorii erant Trochus, Synellus, Mar. Mercator,
Jo. Caspianus, & v. Sagittas. p. 1091.

Factores Nestorii erant

α) Theodoretus ab initio, qui v. tom. a) Joannes, Ep. Antiochenus, Andreas Ep. Samo-
damnavit Nestorium, Theodo-
sus Appropositen. qui Nestorii Ma-
gister creditur alii v. Sagitt. p. 1090. i. e. d. 17. f. 241. a.

β) De Saresi Eutyriana J. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX.
p. 310. f. 29. Introductio Sagittario-Schmidiana & Valiqui-
Eutyriana cum sominem ex ortho-
doxia hinc pertinacem & favo-
re Chrysostr. clarum describit
Arnoldus l. 2. c. 18. y. 241. ubi simul
dogmata ejus exponit.

γ) Hominem biliosum & audacem, Athenasii & Cyrilli
sententia atq. auctoritati illis justo tribuentem v. Nothem
l. c. d. 9. p. 409.

vit Nestorius in Epistola ad Cyrillum, ut sint, ^{F. Hinc vo-}
 qui putent, ipsius errorem in sola phrasi consti- ^{condum esse}
 tisse. ^{Christum} Ast & in re ipsa erravit Nestorius, cum di-
 xit: Verbum seu Filium Dei non natum esse ex ^{Protopro-}
 Maria, verbum habitasse in carne saltem tan- ^{Vikaria de-}
quam in templo, assumisise illam, ut Angeli as- ^{tori epip-}
 sumunt corpora. Damnata fuit hæc hæresis à ^{nis Nestor.}
 Cyrillo Alexandrino anathematismis, XII. in ^{l. c. p. 404 sq.}
Concilio Oecumenico III. i. e. Ephesino à Theo- ^{Smulhon}
dofio Juniore A. 431. qui Nestorium ^{in hoc conci-}
Episcopum Constantinopolitanum in exilium ^{lio in longis}
egit, ubi misere fuit extinctus. Sectatores fuere ^{artibus eff. de-}
Theodoretus, Cypri Episcopus, Theodorus Tar- ^{rum v. in fra-}
senfis, Theodorus Mopsvestenus, Ibas denique ^{p. 259. §. 1.}
Edessenorum Episcopus in Epistola ad Marin- ^{o Exiliu epig-}
Perfam. ^{nis Nestor.}
Perfam. ^{not. p. l. c. §.}
storianorum in Oriente. ^{17. p. 290 bly.}

§. IV.

Quarta Hæresis fuit Eutychniana ^(d). Au-
 ctor fuit Eutyches Archimandrita Constantino-
 politanus, qui in Concilio Ephesino contra Ne-
 storium egregie se gesserat. Affeclam vel ma-
 ximè nactus Dioscorum, Episcopum Alexan-
 drinum, damnatum in Concilio Chalcedonen-
si, in quo & ipse anathemate percussus fuit. Er-
rores

(d) Vide diss. nostram anti-Rogerianam p. 23. 24.
 ubi & hoc notamus, Eutychen à Monophysitis fuisse
 damnatum, quòd negaret, carnem Christi nostræ esse
 ἁμοίωτον. Adde & Weismannum l. c. p. 504. sqq.

rores^a fuere; in Christo unicum saltem esse natura-
 turam, cum humana mutata fuerit in divi-
 nam, aut potius a divinitate absorpta. Hanc
 hæresin primus damnavit Flavianus, Episco-
 pus Constantinopolitanus, ipse tamen in Con-
 cilio Ephesino *λησιμῶ* sive Latrociniali^f da-
 mnandus ab Eutychianis, præfide Dioscoro
 Alexandrino habito, cujus jussu & in eo-
 dem Flavianus occisus dicitur. Sed in Con-
 cilio Oecumenico Chalcedonenfi tandem
 anathema Ecclesiæ Universalis in Eutychianos
 jactum est sub Imperatore Marciano, furenti-
 bus postmodum Eutychianis, qui Ecclesiam An-
 tiochenam & Alexandrinam maximè turbabant.
 Iidem & Acephali & Monophysitæ, postea Ja-
 cobitæ generali nomine vocati sunt; hi à Jaco-
 bo quodam, Severi Patriarchæ Antiocheni, Eu-
 tychiani discipulo, illi, quod unam saltem in
 Christo naturam statuerent, primi, quod cum
 Petrus Moggus cum Acacio Constantinopolita-
 no pacem faceret, & Zenonis *ἐνωτικῶν* * assumeret,
 ab eo sese separavere, & nullum amplius caput
 habuere, dicti & Barfanuphiani à Barfanuphio
 Acephalo. Armenii quoque iidem cum Euty-
 chianis sunt, etsi & plures sint inter Armenios,
 Nestorii partibus addicti. Porro Eutychiani fuere
 vel Corrupticolæ sive ii, qui statuerunt, corpus
 Chri-

F. a. 449.
 Sabito et
 Intro. 149.
 p. 951.

v. Moshe
 l. c. p. 44.
 & Arnoldi. Hist.
 248. v. med.
 Zan Zato

aphic ob pa-
 cem cum
 Petro Moggo
 in d. am. d. 6
 Orthodoxis
 quæ verita-
 tis non hor-
 etia vixera-
 tur ac sic sy-
 nomen eius
 à Jacobo le-
 vely fuit sub-
 lectum v. Moshe
 Henl. c. p. 415.

* Zenonis henoticon cum Basilicæ encyclicis, He-
 ractii ecthesi & typo Constantis sub titulo henotico-
 rum Orientis edidit Seilerus. Witteb. 1723. 4. *Acty*
et Diss. titaly et: M. Christian. vidov. Seileri; Han-
burgensis, Henotica orientis, Wittenberg. 1723. 4.
Prof. Jo. Guil. Bergero j. ed. Gottlieb. Werns-
dorffii Diss. de Henotico Zenonis Imp. Wittenb.
1695. 4. recuf. ibid. 1719. 4. J. in fra p. 260.

II. Nomina specialia s. Aberrationes Nestorianae
 ne sarasenos sunt 1) Corrupticollae, s. Severiani
 s. Theodosiani; si rursus in duas distinguerentur
 classes, nre (a) Agnoetas, de quibus est Introductio
 gittario. Schmid. in pecul. cap. (b) Theodosiani;
 2) Incorrupticollae, s. Phantasiastae, s. Aphtar-
 docetae & si orum maxime genuini Eutychia-
 ni sunt.

a) formulam sane ante & post Fullonem Syg. adhibuisse,
 ac nostra aetate cl. Appemannum, cautissime tñ Fulloni
 adesse, observat Rothem l. c. p. 912/4.
 b) Fulloni varia qd obicit crimina Arnold l. c. A. 22. p. 242/4.
 V. Titani Arnold l. c. f. 249. a. fin. è Nicephoro ~~proferat~~
 recenset.

a) Prædestinatio hareresin quidam pro fa-
 bulula reputant, quos r. Reformati, quibus m. hæc inter-
 est. Accedit hie hoc loco cl. Dn. Auctor; at n̄ fabulula
 inter hæc hæresis & referenda. See. nre l. c. 22.
 c. 1. dicit. Multa de hæc secta concepit Gallus quidam
 doctissimus Maggistrus d. operi e' immortalis. Cete-
 rum cl. Jo. Caroli de l'eth. Dits. Prædestinatio
 V. fuisse seculo, Altd. 1737. 4. Prae. Petrosoldo Sabita.
 Auctores h. sectæ fuer. Monachi Arumetani, & alii qui-
 dem in Gallia v. Roth. l. c. P. II. c. VI. A. 20. p. 419 sq. qui tñ
 ait forsan hæc ~~secta~~ ^{heresis} ad Logomachias eo referendam.
 Arnoldus è d. l. c. c. 7. v. d. 23. p. 243. ostendit, omnino
 talem heresin esse statuedam, ubi simul eorum dog-
 mata proponit, eaq. horrenda appellat.

